

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Jedličkové a soudců JUDr. Tomáše Foltase, Ph.D. a JUDr. Radimy Gregorové, Ph.D., v právní věci žalobce **Elstar spol. s r. o.**, se sídlem Valová 3087, Dvůr Králové nad Labem, zastoupeným JUDr. Jaroslavem Šantrochem, advokátem, se sídlem Nádražní 189, Trutnov, proti žalovanému **Celnímu ředitelství Brno**, se sídlem Koliště 21, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba ze dne 21. 7. 2010 **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce se žalobou ze dne 21. 7. 2010, která byla Krajskému soudu v Brně doručena dne 22. 7. 2010, domáhal přezkumu rozhodnutí žalovaného č.j. 4440-2/2010-010100-21, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce proti výzvě k zaplacení splatného nedoplatku v náhradní lhůtě vydané Celním úřadem Břeclav ze dne 8. 4. 2010, č.j. 8584/2010-021100-021. Žalobce dále napadal rozhodnutí (platební výměr) vydaný Celním úřadem Břeclav – dálnice ze dne 26. 10. 1995, č.j. 29-2125/CD/95.

Dříve než zdejší soud přistoupil k meritornímu řešení věci, musel se zabývat otázkou, zdali jsou splněny všechny procesní podmínky normované zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh je podle tohoto zákona nepřipustný. Podle ust. § 68 písm. e) s. ř. s. žaloba je nepřipustná také tehdy, domáhá-li se přezkoumání rozhodnutí, které je z přezkoumání podle tohoto nebo zvláštního zákona vyloučeno. Podle ust. § 70 písm. a) s. ř. s. ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, které nejsou rozhodnutími. Podle ust. § 70 písm. c) s. ř. s. ze soudního přezkoumání jsou vyloučeny úkony správního orgánu, jimiž se upravuje vedení řízení před správním orgánem. Podle ust. § 72 odst. 1 s. ř. s. žalobu lze podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou. Lhůta je zachována, byla-li žaloba ve lhůtě podána u správního orgánu, proti jehož rozhodnutí směřuje. Podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně.

V nyní posuzované věci je žalobou podle ust. § 65 a násl. s. ř. s. napadeno rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání proti výzvě Celního úřadu Břeclav k zaplacení splatného nedoplatku v náhradní lhůtě, jež prvostupňový orgán vydal podle ust. § 73 odst. 1 zák. č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSDP“).

Výzvy vydané podle ust. § 73 odst. 1 ZSDP jsou podle zdejšího soudu ze soudního přezkumu podle ust. § 65 a násl. s. ř. s. vyloučeny, protože nejsou rozhodnutími ve smyslu legislativní zkratky podle ust. § 65 odst. 1 s. ř. s., neboť výzvou se dotčené osobě nezakládají či nemění její práva a povinnosti, tj. v konkrétním případě se touto výzvou nemění příslušná povinnost (jež byla stanovena rozhodnutím Oblastního celního úřadu v Břeclavi ze dne 7. 3. 1996). Tato výzva je pouze úkonem, kterým se upravuje vedení řízení, neboť se jím žalobce vyzývá, aby dobrovolně splnil svou povinnost, která mu byla stanovena meritorním rozhodnutím, jinak bude přistoupeno k nucenému výkonu předmětné povinnosti. Žaloba proti výzvě vydané podle ust. § 73 odst. 1 ZSDP by byla přípustná, pokud by nebyla zachována totožnost subjektu, kterému je adresováno meritorní rozhodnutí, jež stanovilo příslušnou povinnost – zde rozhodnutí Oblastního celního úřadu v Břeclavi ze dne 7. 3. 1996 – a kterému je adresována výzva podle ust. § 73 odst. 1 ZSDP. V posuzovaném případě je však adresát meritorního rozhodnutí a výzvy k zaplacení splatného nedoplatku dle ust. § 73 odst. 1 ZSDP totožný.

Žaloba ze dne 21. 7. 2010 je proto nepřípustná, neboť směřuje proti výzvě vydané podle ust. § 73 odst. 1 ZSDP, která je ze soudního přezkumu vyloučena podle ust. § 70 písm. a), c) s. ř. s. Pro podporu těchto závěrů odkazuje zdejší soud na judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. na rozsudek ze dne 31. 10. 2008, č.j. 5 Afs 54/2007-54, přístupný na www.nssoud.cz, ve kterém se uvádí, že „Ve vztahu ke stěžovateli lze tedy uzavřít, že předmětná výzva podle § 73 odst. 1 daňového řádu není úkonem zasahujícím do jeho práv, neboť nesupluje rozhodnutí o dani. Soudní přezkum takové výzvy a rozhodnutí o odvolání proti ní je tudíž vyloučen podle ustanovení § 70 písm. a), c) s. ř. s. (...) Stěžovatel je oprávněn bránit se postupu správce daně v rámci případné následné daňové exekuce podáním námitek proti exekučnímu příkazu podle ustanovení § 73 odst. 8 daňového řádu. Rozhodnutí o námitkách proti exekučnímu příkazu je již rozhodnutím ve smyslu ustanovení § 65 odst. 1 s. ř. s., jehož soudního přezkumu se lze domáhat (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 10. 2005, č.j. 2 Afs 81/2004 - 54, publikovaný pod č. 791/2006 Sb. NSS). Sluší v této souvislosti též odkázat na již zmiňovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2008, č. j. 2 Afs 79/2008 - 43, kde je, v kontextu zmiňovaného nálezu Ústavního soudu, obšírně pojednáno o otázce přezkoumatelnosti výzvy vydané dle § 71 odst. 3 daňového řádu, a to ve prospěch závěru o obecné existenci výluky jejího soudního přezkumu.“

S ohledem na výše uvedené proto soud žalobu ze dne 21. 7. 2010 odmítl podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. Soud současně poznamenává, že tím, že žalobu odmítá podle ust. § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., neodnímá žalobci právo na přístup soudu, neboť toto právo žalobci nadále zůstává a bude jej moci využít – po splnění všech procesních předpokladů stanovených s. ř. s. – proti rozhodnutím žalovaného, kterými bude případně rozhodováno o nuceném výkonu předmětné povinnosti.

Ohledně žalobcem napadeného rozhodnutí (platební výměr) vydaný Celním úřadem Břeclav – dálnice ze dne 26. 10. 1995, č.j. 29-2125/CD/95 (správně měl žalobce napadat druhostupňové rozhodnutí Oblastního celního úřadu Břeclav ze dne 7. 3. 1996, č.j. 01-4089/6/95, které v odůvodnění své žaloby také cituje) je žaloba zjevně opožděná (§ 72 odst. 1 s. ř. s.). Soud proto nevyzýval žalobce z důvodu procesní ekonomie, aby odstranil vadu žaloby v tom směru, zda napadá prvostupňové či druhostupňové rozhodnutí, protože v obou případech by žaloba byla opožděná. V této části soud žalobu odmítl podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. ve spojení s ust. § 72 odst. 1 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 3 s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení, které nabývá právní moci dnem doručení, lze podat kasační stížnost do dvou týdnů od jeho doručení, a to k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Stěžovatel musí být zastoupen advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

V Brně dne 17.8.2010

JUDr. Jana Jedličková, v.r.
předsedkyně senátu